

Cirkulärnr: 1995:29
Diariernr: 1995:0123
P-cirknr: 1995-2:11
Nyckelord: AD
Handläggare: Göran Söderlöf
Lennart Kriisa
Sektion/Enhet: Förhandlingssektionen
Datum: 1995-01-17
Mottagare: Kommunstyrelsen
Personalfrågor
Rubrik: Arbetsdomstolens dom 1994 nr 137 angående fråga om kommun sagt upp en förskollärare som genom ett flertal tidsbegränsade förordnanden omplacerats till arbetsuppgifter utanför barnomsorgen
Bilagor: Arbetsdomstolens dom 1994 nr 137

Personalpolitik: 1995-2:11

Nyckelord: AD

Förhandlingssektionen

1995-01-17

Göran Söderlöf

Lennart Kriisa, LJ

Kommunstyrelsen

Personalfrågor

Arbetsdomstolens dom 1994 nr 137 angående fråga om kommun sagt upp en förskollärare som genom ett flertal tidsbegränsade förordnanden omplacerats till arbetsuppgifter utanför barnomsorgen

Arbetsdomstolen har i dom 1994 nr 137 mellan Haninge kommun och arbetstagaren NN prövat frågor om ifrågasatt uppsägning och vilka arbetsuppgifter som ryms inom ramen för hennes anställning.

Bakgrund

I samband med att arbetstagaren efter sjukdom återkom i arbete omplacerades hon till andra arbetsuppgifter utanför barnomsorgen. Vid tidpunkten för omplaceringen var både arbetstagaren och hennes fackliga organisation införstådda med att hon inte skulle återgå i arbete i barnomsorgen.

Arbetstagaren ångrade sig senare och begärde att få återgå till barnomsorgen. Kommunen ansåg inte att man kunde tillmötesgå hennes önskemål.

Arbetsdomstolen

Domstolen tar först upp frågan om de arbetsuppgifter som NN omplacerats till legat inom ramen för hennes anställning. Närmare bestämt vilka arbetsuppgifter som kan anses ingå i en anställning som förskollärare. Arbetsdomstolen fastslår härvid att arbetsgivaren - när det finns skäl för det - har möjlighet att bereda en förskollärare andra arbetsuppgifter än direkt kontakt med barn, exempelvis administrativa uppgifter inom förskoleverksamheten

De omplaceringar som skedde till andra arbetsuppgifter vid olika förvaltningar i kommunen föll visserligen utanför arbetskyldigheten som förskollärare, men domstolen finner inte att det framkommit något som tyder på att NN blivit uppsagd från sin anställning.

Kommentar

Rättsfallet bygger på gällande rättspraxis och belyser de frågeställningar som sammanhänger med arbetstagarens arbetskyldighet. Vidare berörs att en omplacering kan vara en arbetsledningsåtgärd, inom ramen för en bestående anställning, men i vissa lägen kan innebära sådana förändringar i anställningsförhållandet att arbetstagaren i realiteten skiljs från sin anställning.

För många arbetstagare inom det kommunala området anger inte det individuella anställningsavtalet uttryckligen vilka arbetsuppgifter som specifikt åligger arbetstagaren. Arbetskyldighetens omfattning och den därav följande arbetsledningsrätten för arbetsgivaren får under sådana förhållanden bedömas på grundval av mera allmänna överväganden och med ledning av gängse regler inom arbetsrätten. Detta gäller även vid omplacering (förflyttning).

Möjligheten att ålägga en arbetstagare ändrade arbetsuppgifter blir beroende av vad som normalt eller typiskt sätt ingår i anställningen och kan uttryckas som en följd av de i AB 94 § 6 angivna bestämmelserna om arbetskyldigheten. Arbetstagaren är emellertid inte skyldig att underkasta sig sådana förändringar att omplaceringen i själva verket innebär att arbetstagaren skiljs från sin anställning och får en helt annan anställning. Det nu aktuella rättsfallet ger viss vägledning vid bedömningen av hur långt arbetsgivarens arbetsledningsrätt sträcker sig.

Slutsatsen blir att det i omplaceringsärenden bör eftersträvas en överenskommelse med den berörda arbetstagaren. Går det inte att få en sådan överenskommelse till stånd om den tilltänkta omplaceringsåtgärden med arbetstagaren, måste arbetsgivaren noga pröva om åtgärden ryms inom det aktuella anställningsavtalet eller om det blir nödvändigt att tillgripa uppsägning enligt anställningsskyddslagen. I sistnämnda fall måste saklig grund för uppsägningen föreligga och lagens turordningsregler tillämpas om den sakliga grunden som åberopas är arbetsbrist.

Bilagor

Arbetsdomstolens dom 1994 nr 137

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Förhandlingssektionen

Markus Gustafsson

Göran Söderlöf

